

Od zarania historii ludzie uciekali przed niesprawiedliwością lub wojną. Obecnie kraje ustaliły warunki przyznawania różnych form ochrony międzynarodowej.

RÓŻNE FORMY OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ

UCHODŹCY W HISTORII

Dlaczego kraje chronią uchodźców? Aby przestrzegać praw człowieka: wolności wypowiedzi, religii i sumienia oraz prawa do godności.

ROZWIĄZANIE

W 1951 roku przyjęto Konwencję Genewską określającą kryteria uznania uchodźców w Europie i ich prawa w nowym kraju pobytu.

W 1967 został ratyfikowany protokół do Konwencji, który stanowi, że status i prawa uchodźcy mają zastosowanie dla wszystkich uchodźców niezależnie od narodowości. Do 2022 konwencję przyjęło 149 krajów.

XVII wiek: katolicka Francja prześladowała protestanckich hugenotów, którzy mogli uciec z kraju, przejść na katolicyzm albo stracić życie. Uciekali do Holandii i Anglii, ciesząc się uznaniem tamtejszych społeczeństw.

XX wiek: nasiliły się konflikty, granice są kontrolowane. Pojawia się potrzeba polityki azylowej.

Revolucja Październikowa w 1917 roku zmusiła milion ludzi do ucieczki z Rosji.

II wojna światowa zmusiła miliony osób na całym świecie do ucieczki ze swoich krajów.

Kraje stoją przed pytaniem: jakie prawa powinniśmy przyznać uchodźcom?

KTO JEST KIM?

Uchodźca to osoba zmuszona do opuszczenia rodzinnego kraju.

Po przybyciu do bezpiecznego kraju i złożeniu wniosku taka osoba ma status ubiegającej się o azyl.

Urzędnicy badają sytuację danej osoby i decydują, czy kwalifikuje się ona do ochrony międzynarodowej. Istnieją trzy poziomy ochrony: status uchodźcy, ochrona uzupełniająca i ochrona czasowa.

UCHODŹCA

Osoba żywiąca uzasadniony strach przed prześladowaniami z powodu rasy, religii, narodowości, przynależności do grupy społecznej lub poglądów politycznych.

BENEFICJENT OCHRONY UZUPEŁNIAJĄCEJ

Osoba nieuprawniona do statusu uchodźcy, która nie może wrócić do swojego kraju w związku z niebezpieczeństwem, np. wyrokiem śmierci, torturami lub konfliktem zbrojnym.

OCHRONA CZASOWA

Wyjątkowy środek zapewniający natychmiastową, czasową ochronę w przypadku masowego napływu osób, które opuściły swoje miejsce zamieszkania i nie mogą do niego wrócić (np. osoby z Ukrainy uciekające przed wojną).

WYZWANIA

Większość osób przemieszcza się w granicach swojego kraju. Uchodźcy do innego kraju są często umieszczani w obozach.

Większość osób, które opuściły swoje miejsce zamieszkania, żyje w najbardziej niebezpiecznych krajach świata.

Obozy dla uchodźców zapewniają ograniczony dostęp do rynku pracy i społeczeństwa (jeśli kraj nie przyjął Konwencji Genewskiej).

Poważne konflikty (np. wojna domowa w Syrii) powodują zwiększenie imigracji do Europy.

Uchodźcy mają do wyboru zostać w obozie z jego ograniczonymi możliwościami lub szukać pracy w mieście.

Do państw granicznych przybywa duża liczba uchodźców, którzy czekają na relokację do innych krajów. Wiele państw europejskich nie chce udzielać im wsparcia.

ROZWIĄZANIA

Międzynarodowa polityka bezpieczeństwa

Zapobieganie kryzysom

Wysyłanie negocjatorów na tereny ogarnięte konfliktem

Współpraca rozwojowa

Pomoc humanitarna w celu zmniejszenia skutków kryzysów

Programy przesiedlenia osób przebywających w obozach dla uchodźców do bezpiecznych krajów

Możliwość pracy w obozach dla uchodźców

Oparta na solidarności relokacja uchodźców w obrębie UE.